

Blåsväderns nytt

Nr 63

Ansvarig: Carl Gustaf Sundén
Föreningens e-postadress: biskopsgarden5@tele2.se

Maj 2015

En berättelse om en vattenmätare som gick men hade stannat

I förra numret av Blåsväderns nytt kunde man läsa att 4:an under 2014 hade förbrukat tre gånger så mycket vatten som 6:an. Det verkade otroligt men enligt fakturorna hade vattnet i 4:an kostat lite över 120 000 kr, medan det i 6:an hade kostat drygt 40 000 kr. Jag tog upp problemet med en tjänsteman på Göteborg Vatten. Han såg inget konstigt i detta utan menade att det räckte om några toalettstolar stod och läckte dygnet runt.

För att förstå fortsättningen måste man känna till att en del av det vatten som passerat mätaren i 4:an ända fram till början av 2014 leddes till Värmeföreningens rum där det uppvärmdes och skickades till 6:an och till ett av husen på Regnvädersgatan. Det vattnet kom på våra fakturor och Värmeföreningen gottgjorde oss för den kostnaden.

För att få klarhet i hur det förhåller sig just idag beslöt styrelsen att läsa av båda mätarna under tio dagar. Detta gjorde Dimitar Janevski morgon och kväll. Vi fick en medelförbrukning på 11,19 m³ per dygn lika för båda husen.

Då väcktes misstankar om att det var något fel vid avläsningen av mätarna.

Mätarna läses av en gång per år. På de tillgängliga fakturorna fanns det två avläsningar att utgå från, en den 1 april 2014 och en den 20 januari 2015 då man också bytte mätare. Perioden 1 april 2014 till 20 januari 2015 blev medelförbrukningen per dygn 20,2 m³ medan det för den senare perioden från 20 jan till den 20 maj blev 11,19 m³.

Det resultatet skickades till mätaravdelningen på Kretslopp och Vatten under rubriken *Mätarbyte halverar förbrukning* med textstorlek som en tidningsrubrik.

Skrivelsen till Kretslopp och Vatten tog skruv.

Redan dagen efter ringde man och gav mig det lugnande beskedet att man snarast skulle reda ut det. Jag tror att man misstänkte att skrivelsen lätt

skulle bli en insändare i GP. Efter ytterligare en dag kom förklaringen.

En avläsare i pensionsåldern – han hade gått i pension nu och kunde inte tillfrågas – skulle läsa av mätaren i januari 2015. Han hade förmodligen gjort det många gånger förr, för han visste hur stor förbrukningen borde vara. Han trodde inte sina ögon. Det kunde inte vara så låg förbrukning. Det var ju tre gånger så mycket förra gången, tänkte han.

Hur kunde detta komma sig? Det kunde bara inte vara minskad vattenförbrukning, tänkte han nog. Han visste inte att Värmeföreningen var avvecklad. Han drog i stället slutsatsen att det var fel på mätaren. Den hade säkert stannat flera månader tidigare. Han bytte mätare och struntade i mätarställningen. För säkerhets skull satte avläsaren räkneverket på noll, vilket han inte gjorde när han bytte mätare i sexan.

Eftersom Kretslopp och Vatten inte trodde på mätarställningen och därför inte ville utgå från den vid faktureringen gällde det att hitta på en mätarställning. Enkelt. Man hade en prognos som gällde på Värmeföreningens tid. Då fick man den mätarställning man hade förväntat sig.

Som tur var hade den pensionerade avläsaren lämnat den kasserade mätaren på verkstaden och den hade man hittat. I den var mätarställningen 16 713 m³ medan vi hade betalt för 19 472 m³. Det innebär att vi får tillbaka 35 591 kr plus moms på 8 898 kr.

Det blir 44 489 kr.

Det lönar sig att kontrollera även de kommunala verken.

Slarv eller snudd på tjänstefel?

